

Naar altsaa Drukkenstabsens Følger ere saadanne for Samsundet i det Hele, saa gad jeg nok egentlig spørge, hvorledes en alvorlig Mand kan sige, at det ikke vedkommer Lovgivningsmagten at søge at hæmme Oudet. Den Betragtning er ogsaa gjort gjældende, at det i alt Fald ikke vedkom Landets Finantsminister. Dersom Regjeringen anser det for at være en Lovgivningsopgave at hæmme dette Samsundsønde gennem en høiere Beskatning af Brændevin, er det dog imidlertid Finantsministeren, og ingen Anden end ham, der kan forelægge Lovforslag herom. — Den Hovedindvending, som er fremkommen hyppigst mod Forslaget, er jo imidlertid den, at det er en ren og bar Skattelov, og at der ikke er nogen Anledning til at pålægge nye Skatter, førend det gjøres absolut nødvendigt. Der er af et æret Medlem her i Salen (Hammerich) allerede gjort opmærksom paa, at man andetskeds ikke har taget Opgaven paa den Maade. Hvor der var et Formaal, der skulde naaes ved Forandring af Skattepositionerne, er man rolig gaaet dertil, og har saa senere taget Bestemmelse om, hvorledes man skulde anvende de indkomne Pengene. Men lige over for det ærede Medlem, som fremkom med den nævnte Paastand i sin skarpeste Form, vil jeg dog erindre om, at det jo ikke er saa længe siden, at dette Things Flertal selv krævede en ny Skat, uden at den paa nogen Maade var nødvendig. Det var den Gang, da dette Things Flertal den 24de Juni 1876 krævede et Beløb af 30 Millioner bragt til Veie gennem en Indkomstskat, for saa at ville gaa ind paa nogle Forsvarsforanstaltninger, som fra anden Side ikke ansaas for hensigtsmæssige. Der var adbenbart ikke, finansielt, nogenjohelst Nødvendighed til Stede for at skaffe de 30 Mill. Det var i andre Former, at de skulde tilveiebringes paa denne Maade. Jeg erindrer ikke, om det ærede Medlem dengang var Medlem af Thinget og maaste selv har stemt for dette; men Bemærkningen er i alt Fald lige rigtig, og det ærede Medlems Paastand om, at det var noget Uhørt at kræve nye Skatter, før man havde Brug for dem, er lige urigtig, hvad enten han var til Stede eller ikke. Men for en væsentlig Del er her jo heller ikke Spørgsmaal om ny Skat, men kun om Omlægning af Skat. Jeg har udtalt det allerede et Par Gange, at forsaavidt man ikke enes om den fuldstændige Toldrevision, hvorigjennem en Omlægning vil finde Sted for de 4 Millioners Vedkommende, er man fuldt villig til strax at give Afkald paa de 4 Millioner paa andre Positioner, hvorved der altsaa for dette Beløbs

Vedkommende aldeles ikke bliver gjort nyt Paalæg, men kun finder en Omlægning af Skat Sted, intet Andet. For den anden Del af Beløbet, som Lovforslaget foreslaar henlagt til Kommunerne, gjælder ikke det Samme, at det er en Omlægning af Statskatter, men man vil dog i alt Fald kunne sige, at det er en Forøgelse af Statskatterne, men en tilsvarende Formindstelse for Befolkningen af Kommuneskatterne. Her er altsaa ikke Tale om at ville forlange forøget Indtægt for Statskassen til de almindelige Formaal, som fyldestgøres gennem Statskassens Udgifter. Der har været Tale om en Omlægning af indirekte Skatter og om Tilveiebringelse af et Beløb, som man enten gennem Kommunerne eller ad anden Veie, direkte fra Statskassen vil søge anvendt til Fyldestgørelse af disse Reformlovsforslag, som dels foreligge og dels ville komme til at foreligge. Nei, den Veie, som blev forlangt af det ærede Medlem for Høibet Amts 3die Valgrebs (Tauber): Først Reformlovene og saa søge Pengene dertil — den Veie tror jeg oprigtig talt ikke, at nogen Finantsminister, ja, end ikke det ærede Medlem selv, dersom han var Finantsminister, paa nogen Maade vilde gaa ind paa. Unfselig er det, om man kan samtidig faae vedtaget begge Bestemmelser, men jeg tvivler om, at der endnu nogetsteds har været en Finantsminister i noget europæisk Land, som har været letfindig nok til at forpligte Statskassen til store, mange Millioners Udgifter uden at vide forud, hvorfra Dækningen skulde komme.

En Bildfarelse har efter min Overbevisning Mange af dem, der have udtalt sig om Sagen, gjort sig skyldige i, nemlig den, at Brændevinsafgiften kom til at hvile udelukkende eller dog særlig paa den mindst bemidlede Del af Folket. Dette er i mine Tanker en fuldstændig Misforstaaelse af Forholdet. Det er allerede oplyst her i Salen, hvor stort Forbruget af Brændevinet kan være paa mindre Gaarde her i Landet, men selv om saadanne Oplysninger ikke vare fremkomne, gad jeg dog nok vide, om Noget, der har det mindste Kjendskab til Forholdene paa Landet, vilde tvivle om, at der for Tiden forbruges langt mere Brændevin i Bøndergaardene paa Landet end i Højene, ikke at tale om, hvad der forbruges paa Herregaardene. Nei, den Paastand, at Brændevinet forbruges i lige Maal og Skatten ydes i lige Maal af Befolkningen i sin Helhed, uden Hensyn til Velsheden og Velstilletheden, er efter min Mening grundfaalt, og komme vi til Skatten paa bairisk Øl, saa tror jeg nok, det gjælder i endnu høiere Grad, at Paastanden om, at